

FÜGGETLEN RENDÉSZETI PANASZTESTÜLET

✉: 1358 Budapest, Széchenyi rakpart 19.

☎: 441-6501 ☎: 06-1/441-6502

✉: titkarsag@panasztestulet.hu

🌐: www.panasztestulet.hu

Ügyszám: FRP/16/2014/Pan.

A Független Rendészeti Panasztestület

114/2014. (V. 15.) számú

állásfoglalása

A Független Rendészeti Panasztestület (a továbbiakban: Testület) **panaszos**¹ 2013. december 13-án előterjesztett **panasza alapján indult eljárást** a 2014. május 15-én megtartott zárt ülésén hozott döntése alapján

m e g s z ü n t e t i .

A vizsgált ügyben alapjogot sértő intézkedésre nem került sor, mivel alapjog korlátozása jogszerűen történt. A panaszosnak az áttétel ellen előzetesen bejelentett tiltakozására figyelemmel azonban a Testület az eljárás megszüntetéséről döntött.

A Testület állásfoglalása ellen jogorvoslatnak helye nincs.

Indokolás

I.

A panaszos a vele szemben 2013. december 13-án foganatosított intézkedés miatt az intézkedés napján az intézkedést foganatosító a Rendőrkapitányságon terjesztett elő panaszt, és kérte, hogy panaszát a Testület vizsgálata alapján az országos rendőrfőkapitány bírálja el.

A panaszos sérelmezte a hajnali órákban foganatosított elővezetését. Az intézkedést túlzottnak tartja, mivel a rendőrök arról tájékoztatták, hogy 8 óra 30 perckor kell megjelennie a bíróság előtt. A panaszos úgy véli, „hogy az egész eljárással gond van, mert vele szemben kényszerintézkedést foganatosítottak”.

---

¹ Az Rtv. 93/A. § (8) bekezdése értelmében a panaszos személyes adatait töröltük.

A panaszos úgy nyilatkozott, hogy nem járul hozzá ahhoz, hogy a Testület a panaszt további kivizsgálásra az eljárást foganatosító rendőri szervhez áttegye.

2) Az előadó testületi tag 2014. január 14-én kelt levelében tájékoztatta a panaszost a Testületre irányadó hatásköri és eljárásjogi rendelkezésekről, valamint az intézkedéssel kapcsolatban pontosító kérdéseket tett fel az intézkedés körülményeire vonatkozóan.

A visszaérkezett térítvevény tanúsága szerint a panaszos 2014. január 20-án vette kézhez a levelet, azonban az azóta eltelt időszakban nem pontosította panaszát, nem terjesztett elő panasz-kiegészítést.

II.

A rendőrség a panaszon túlmenően a Testület rendelkezésére bocsátotta a panaszolt intézkedéssel kapcsolatos rendőrségi dokumentumokat is, amelyekből az alábbiak állapíthatók meg.

1) A járásbíróóság 2013. december 2-án kelt elővezető paranccsal elrendelte, hogy zaklatás vétsége miatt a panaszost, mint vádlottat, az ellene indított büntetőügyben 2013. december 13. napján 8 óra 30 percre vezessék elő (az előállítás nem mellőzhető). A bíróság a rendőri intézkedést azért rendelte el, mert a panaszos 2013. június 27. napjára, valamint a 2013. december 12. napjára kitűzött tárgyaláson szabályszerű idézés ellenére nem jelent meg és távolmaradását nem mentette ki.

2) Az elővezetés végrehajtásáról készült jelentés szerint a járásbíróóság, mint elrendelő által folytatott büntető eljárásban hozott határozata alapján a panaszost lakcíméről a Rendőrségről szóló 1994. évi XXXIV. törvény (a továbbiakban: Rtv.) 34. § (1) és (2) bekezdésének, valamint a rendőrség szolgálati szabályzatáról szóló 30/2011. évi (IX. 22.) BM rendelet (a továbbiakban: Szolgálati Szabályzat) 33. § (1) és (2) bekezdésének figyelembevételével vezették elő.

Az elővezetés végrehajtása során a panaszost az Rtv. 29. § (1) bekezdés alapján igazoltatták, 31. § (1) bekezdése alapján ruházatát átvizsgálták, és figyelmeztetést követően vele szemben az Rtv. 47. §-a alapján testi kényszerrel, a 48. § c) pontja alapján szökés megakadályozása és d) pontja alapján ellenszegülés megtörése érdekében bilincset alkalmaztak. A bilincset 4 óra 15 perctől 5 óra 30 percig alkalmaztak a Szolgálati Szabályzat 41. § (4) bekezdés b) pontja alapján. A rendőri intézkedés során a panaszos könnyű hámsérüléseket szerzett a csuklóján és a térdén, ezért orvosi ellátására intézkedtek. A kényszerítő intézkedés és/vagy eszköz alkalmazása során anyagi kár nem keletkezett. Az elővezetést 2 rendőr hajtotta végre összesen 1 munkaórában, amelynek kezdete 4 óra 15 perc volt.

Az intézkedő rendőrök jelentésükben rögzítették, hogy az intézkedés napján az eligazítás során a szolgálatirányító parancsnok utasította őket, hogy a szolgálatuk ellátása során kíséreljék meg a panaszos elővezetését. Erre való tekintettel a rendőrök 4 óra 15 perckor megjelentek a panaszos lakcímén, ahol intézkedés alá is vonták őt, és közölték vele, hogy a járásbíróóság elővezetését rendelte el, ezért kényszerintézkedést fognak vele szemben foganatosítani. A panaszos közölte, hogy nem vezethetik elő, mert dolga van, azonban arra a kérdésre, hogy mi dolga van egyértelmű választ nem adott. A panaszos többször kijelentette, hogy nem hajlandó magát az intézkedésnek alávetni, és bement a lakásba, azonban nyitva hagyta a bejárati ajtót. A rendőrök az Rtv. 39. § (1) bekezdés f) pontja értelmében a lakásba

beléptek, és a panaszos többször felszólították, hogy személyes iratait vegye magához, évszaknak megfelelően öltözzön fel, és vesse alá magát az intézkedésnek. A panaszos azonban ingerült, és emelt hangnemben kiabálni kezdett, hogy a rendőröknek ehhez nincs joguk, és miért ilyen korai időpontban kísérlik meg az elővezetését. A rendőrök felhívták a figyelmét, hogy mivel elővezetést kizáró vagy megszüntető okot nem tártak fel, attól elállni nem fognak. Erre a panaszos emelt hangnemben közölte a rendőrökkel, hogy hagyják el a lakást, ő nem megy sehova, mert nem csinált semmit. Továbbá az intézkedésnek passzívan ellenállt úgy, hogy többszöri felszólításra sem adta kezeit előre, illetve hátra a bilincs alkalmazásához. A rendőrök a törvény nevében szavak előrebocsátásával hívták fel a figyelmét a kényszerítő eszköz használatára, de mivel a panaszos a felszólításnak nem tett eleget, C. r. főtörzsőrmester a karját – a felkarjánál és a csuklójánál – megfogva próbálta kibillenteni egyensúlyából lábsöprés alkalmazásával. Mivel a panaszos zokniban volt, és a lakás padlója parkettázott, ezért elcsúszott. Ezután a panaszosnak sikerült felállnia, majd ismét passzívan ellenállt, ezért újfent lábsöprést próbált C. r. főtörzsőrmester alkalmazni, melynek során a panaszos ismét a földre került. A lábsöprés alkalmazására azért került sor, mert az intézkedés taktikai eljárásnak megfelelően, az intézkedést a panasossal szemben fekvő testhelyzetben egyszerűbb és biztonságosabb volt lefolytatni. A lábán lévő sérülések ekkor keletkeztek, mivel a földön több használati tárgy volt, melyek a panaszos esésekor kerültek oda. Ezután a panaszos ismét térdelő helyzetbe emelkedett, majd a hasára fektették a rendőrök, de a panaszos megfordult a hátára. Ekkor került a jobb kezére a bilincs, mely után ismét féltérde állt, és a szoba másik sarkába próbálta meg elhúzni magát. C. r. főtörzsőrmester megpróbálta megfordítani, hogy a bilincset kezei hátrahelyezésével fel tudja helyezni, viszont ez nem járt sikerrel, mivel mindkét kezét megfeszítve azokat maga előtt tartotta. Végül a panaszos ismét a rendőrök felé fordult, és így sikerült megbilincselni a másik karját, így kezeire a bilincs előre helyzetben került fel. A bilincselés során a rendőrök észlelték, hogy mindkét csuklója vérzik. A sérülések valószínűleg akkor keletkeztek, amikor megpróbálta kezeit a bilincsből kihúzni.

A jelentés rögzíti továbbá, hogy az intézkedés során a panaszos többször emelt hangnemben beszélt, kiabált a rendőrökkel, arra hivatkozott, hogy nem csinált semmit, hagyják el a lakást, továbbá kérdőre vonta őket, hogy miért ilyen korai időpontban jelentek meg. A panasossal ismertették az elővezetését elrendelő határozatot, és az intézkedés során folyamatosan tájékoztatva lett arról, hogy miért került sor vele szemben a rendőri fellépésre, melyet nem volt hajlandó tudomásul venni.

A rendőrök a történetet jelentették az ügyeletvezetőnek, ezt követően pedig a panaszoszt egészségügyi ellátása céljából beszállították a sürgősségi betegellátó osztályra. Ott 4 óra 50 perckor az ügyeletes orvos a sérüléseit ellátta, aki úgy nyilatkozott, hogy a sérülések felületi hámhorzsolások, melyek további ellátást nem igényelnek.

Ezt követően előállították a panaszoszt a Rendőrkapitányságra, ahol F. r. zászlós a panaszaról jegyzőkönyvet vett fel. Majd a panaszoszt az előállító helyiségben 5 óra 30 perckor helyezték el további intézkedés megtétele céljából.

Az intézkedő rendőrök az intézkedés során a * hívójelű kollégáktól kértek segítséget, akik biztosították az intézkedés eredményes és biztonságos lefolytatását.

A történetekkel kapcsolatban külön szabálysértési feljelentés készült.

A jelentéshez mellékelt nyilatkozat szerint a panaszos a Szolgálati Szabályzat 34. § (1) bekezdése értelmében az elővezetési határozat egy példányát, annak ismertetését követően átvette, a vele szemben alkalmazott személyi szabadságot korlátozó intézkedéssel/kényszerítő eszköz alkalmazásával szemben panasszal élt, valamint az intézkedés során sérülése keletkezett, orvosi ellátásban részesült. A nyilatkozatot azonban a panaszos nem látta el kézjegyével.

A jelentéshez csatolt parancsnoki vélemény és kivizsgálás megállapításai szerint a panaszossal szemben végrehajtott elővezetés szakszerű volt, valamint a testi kényszer és a bilincs alkalmazására is szakszerűen, illetve jogszerűen került sor. A parancsnok úgy ítélte meg továbbá, hogy az intézkedés megfelelt az Rtv. 15. §-a szerinti arányosság követelményének.

3) C. r. főörzsőrmester 2014. január 24-én kiegészítő-jelentést készített, amelyből még az alábbiak állapíthatók meg.

A panaszossal közölték, hogy vele szemben kényszerintézkedést kell foganatosítani, tehát elő kell vezetni, mivel a járásbíró az általa folytatott büntetőeljárásban hozott határozata alapján elővezetését rendelte el. A közléssel egy időben az elővezetési határozat egy példányát átadták a panaszosnak, amelyet a panaszos elolvasott és tudomásul vett.

A bilincselés alkalmazására azért volt szükség, mert az elővezetés eredményes és biztonságos lefolytatása indokolta, mivel a panaszos szökésétől, támadásától, illetve ellenszegülésétől tartani lehetett.

A panaszosnak a törvény nevében szavak előrebocsátásával hívták fel a figyelmét, hogy testi kényszert fognak vele szemben alkalmazni, amennyiben továbbra is akadályozza az intézkedést. Mivel a panaszos a felszólításnak nem tett eleget, továbbra is akadályozta az elővezetést, ezért felszólították, hogy a testi kényszert fognak vele szemben alkalmazni, majd az intézkedés eredményes és biztonságos lefolytatása céljából meg fogják bilincselni, melyre a panaszos azt válaszolta, hogy őt biztos nem. Ezt követően a panaszossal szemben testi kényszert alkalmaztak, majd kezeit megbilincselték.

A panaszos bilincselése az előállító helyiségbe történő befogadásáig tartott. A bilincselés időtartalmát a panaszos intézkedés alatt tanúsított agresszív magatartása, passzív ellenállása tette szükségessé, illetve az, hogy támadásától és szökésétől lehetett tartani.

A panaszos kezén nem volt bilincs az egészségügyi ellátása során, azonban ezt követően újból megbilincseltek, tekintettel arra, hogy az ügyeletes orvos úgy nyilatkozott, hogy a panaszos kezein felületi hámsérülések keletkeztek, amelyek további ellátást nem igényeltek.

4) Nyilatkozat elnevezésű formanyomtatványra rávezették, hogy a panaszos azt a kézjeggyével nem volt hajlandó ellátni, de szóban úgy nyilatkozott, hogy sérülése keletkezett, melyről ambuláns lap készült, illetve, hogy panasszal él az előállítással szemben, amelyről jegyzőkönyvet vettek fel.

5) Igazolás című irat szerint a panaszos az Rtv. 34. §-a alapján 2013. december 13-án 4 óra 15 perctől 8 óráig személyi szabadságot korlátozó intézkedés miatt a Rendőrkapitányság épületében tartózkodott. A panaszos az igazolást nem írta alá.

6) A rendőrség megküldte a panaszos vizsgálatáról készült sürgősségi betegellátó lapot is, amely rögzítette, hogy a panaszos rendőri kísérettel érkezett a sürgősségi betegellátó osztályra, a rendőri intézkedésnek ellenállt, csuklója és térdje sérült. A betegellátó lap a jelenlegi állapot alatt a következőket tüntette fel. A panaszos elmondása szerint az intézkedés közben elesett, térdje ekkor sérült meg. Jobb térdén 1 db 3 mm-es abrasio, a bal térdén kb. 3 cm-es abrasio. A balcsukló területén radialisan 0,5-1 cm-es abrasio. Az I-es MCP ízületi területén 1 cm-es abrasio. Bal csukló ulnarisan min. hyperemias. A jobb csukló területén

radiálisan 2 cm-es abrasio, valamint 0,5x3 cm-es sávyszerű abrasio. Uln. 1 cm-es abrasio. Törésre utaló fiz. jel nincs. A panaszos sebtoilette ellátásban részesült, panasz esetén kontroll javasolt.

7) Az intézkedés napján az intézkedést fogatosító C. r. főtörzsőrmester és H. r. főtörzsőrmester szabálysértési feljelentést tett a panaszos ellen a szabálysértésekről, a szabálysértési eljárásról és a szabálysértési nyilvántartási rendszerről szóló 2012. évi II. törvény (a továbbiakban: Szabs. tv.) 216. § (1) bekezdésébe ütköző a jogszerű intézkedéssel szembeni engedetlenség szabálysértés elkövetése miatt.

8) A Rendőrkapitányság 2014. január 3-án kelt határozatával a panaszost jogszerű intézkedéssel szembeni engedetlenség szabálysértés elkövetése miatt 40 000 forint pénzbírsággal sújtotta.

A határozat indokolása szerint 2013. december 13-án 4 óra 15 perckor a panaszost kívánták elővezetni az intézkedő rendőrök a lakóhelyéről. A panaszos azonban nem volt hajlandó alávetni magát az intézkedésnek, bement a lakásba, emelt hangnemből kiabált, a rendőröket utasította, hogy hagyják el a lakást. A panaszos a rendőri felszólítás ellenére nem volt hajlandó alávetni magát a rendőri intézkedésnek, az intézkedés során passzívan ellenállt. A panaszossal szemben testi kényszert, ruházat átvizsgálást és bilincset alkalmaztak az intézkedő rendőrök és előállították a Rendőrkapitányságra. A panaszos cselekményével megvalósította a Szabs. tv. 216. § (1) bekezdésébe ütköző, és aszerint minősülő jogszerű intézkedéssel szembeni engedetlenség szabálysértést, mely miatt 150 000 forintig terjedő pénzbírsággal sújtható és 180 óráig terjedő közérdekű munkával büntethető.

9) A kapitányságvezető az alábbiakról tájékoztatta a Testületet.

A rendőri intézkedésről hang- és/vagy fényképfelvétel nem készült.

A panaszossal szemben az intézkedést C. r. főtörzsőrmester a Közrendvédelmi Osztály, Járőr és Őrszolgálati Alosztály tiszthelyettesi szolgálatirányító parancsnoka, és H. r. főtörzsőrmester Közrendvédelmi Osztály, Járőr és Őrszolgálati Alosztály járőrvezetője fogatosította, amelynek eredményes lefolytatását K. r. őrmester Közrendvédelmi Osztály, Járőr és Őrszolgálati Alosztály járőre és H. r. zászlós Közrendvédelmi Osztály, Járőr és Őrszolgálati Alosztály járőrvezetője biztosította. A panaszt F. r. zászlós Közrendvédelmi Osztály, Járőr és Őrszolgálati Alosztály tiszthelyettes szolgálatirányító parancsnoka vette jegyzőkönyvbe.

A Rendőrkapitányságon a panaszossal szemben a Szabs. tv. 216. § (1) bekezdésébe ütköző és aszerint minősülő jogszerű intézkedéssel szembeni engedetlenség szabálysértése miatt indult eljárást. A 2014. január 18-án jogerőre emelkedő határozat alapján ezen szabálysértés miatt a panaszost 40 000 forint pénzbírsággal sújtották.

A rendőrök közölték a panaszossal, hogy kényszerintézkedést fognak vele szemben fogatosítani, tehát elővezetik. Ezzel egy időben a rendőrök tájékoztatták arról is a panaszost, hogy mely szerv, miért, mikorra, és hova rendelte el elővezetését, melyről szóló határozat egy másolatát át is adták részére.

A bilincs alkalmazására való felszólítás megelőzte a testi kényszer alkalmazását. Ennek oka a szükségtelen kényszerítő eszköz alkalmazása a jogszabályi hierarchia ellenére. A személyes

szabadságot korlátozó intézkedés esetén, annak sikeres foganatosítása érdekében minden esetben szükséges a bilincs alkalmazása, a szökés, támadás megelőzése, és az ellenszegülés megtörése érdekében. Amennyiben erre való felszólításnak engedelmeskedik az intézkedés alá vont, és önként előre adja kezeit, úgy testi kényszer nélkül lehet alkalmazni a bilincset. Ezt kísérelte meg a járőr a panaszossal szemben. Felszólításnak azonban ellenszegült, ezért annak megtörésére használt testi kényszert, majd bilincset.

A bilincselés tartamának hosszát az előállító helyen történő befogadásig szükséges idő indokolta. A személyes szabadságot korlátozó intézkedés megkezdésétől, az előállító helyiségbe történő befogadásig garantálni kellett az intézkedés sikeres lefolytatását. Mivel az ellenszegülés, ellenállás történt, indokolt volt mindvégig a panaszoson tartani a bilincset. Az orvosi vizsgálat során az orvos kérésére, annak időtartamára levették a bilincset, melyet a vizsgálat befejeztével visszahelyeztek.

Megelőzte előzetes figyelmeztetés a kényszerítő eszköz alkalmazását. A követendő magatartásra szólították fel a rendőrök a panaszost, és figyelmeztették ennek elmaradása esetén az alkalmazandó kényszerítő eszközre. Az intézkedés során ezt folyamatosan megtették, melyet a mellékelt jelentés is tartalmaz.

Hogy mi indokolta azt, hogy a panaszost a bírósági tárgyalást 4 órával megelőzően vezették elő, a kapitányságvezető az alábbiakat rögzítette. A panaszos két szabályszerű idézést követően sem jelent meg a járásbírószálon, távolmaradását nem mentette ki, ezért került sor elővezetésének elrendelésére a 2013. december 13-án 8 óra 30 percre. Az elővezetést általában a napnak a hatodik és huszonnegyedik órája között kell végrehajtani. Annak érdekében az elővezetés sikeres legyen – az állampolgárok napi életritmusát is figyelembe véve – azonban célszerű a hajnali órákban végrehajtani azt. Az Rtv. 34. § (2) bekezdése szerint ha az elővezetés másként nem teljesíthető, az elővezetett személyt a rendőrségen a szükséges ideig, azonban legfeljebb 12 óra időtartamra, vissza lehet tartani. A visszatartás időtartamának számítása az előállításra vonatkozó szabályokat kell alkalmazni.

III.

1) Az elővezetés elrendelésével kapcsolatosan a Testületnek először saját hatáskörét kellett vizsgálnia a következők szerint.

Az Rtv. 92. § (1) „Akinek a IV-V. Fejezetben - a 46/A-46/C. § kivételével -, valamint a VI. Fejezetben meghatározott kötelezettség megsértése, a rendőri intézkedés, annak elmulasztása, a kényszerítő eszköz alkalmazása (e fejezet alkalmazásában a továbbiakban együtt: intézkedés) alapvető jogát sértette, választása szerint panasszal fordulhat az intézkedést foganatosító rendőri szervhez vagy kérheti, hogy - amennyiben a panasz elintézése nem tartozik más eljárás hatálya alá - panaszát a Testület által lefolytatott vizsgálatot követően, az érintett rendőri szerv kilététől függően az országos rendőrfőkapitány, a belső bűnmegelőzési és bűnfelderítési feladatokat ellátó szerv főigazgatója vagy a terrorizmust elhárító szerv főigazgatója bírálja el.” Az idézett rendelkezés értelmében a Testület hatáskörébe kizárólag azon rendőri intézkedések és mulasztások vizsgálata tartozik, melyek az Rtv. IV., V. és VI. fejezetének alkalmazásával összefüggésben merülnek fel. Ennek megfelelően a Testületnek – a rendőri tevékenység általános elveinek és szabályainak érvényesülése (különösen: intézkedési kötelezettség, arányosság, azonosíthatóság, segítségnyújtási kötelezettség stb.),

- a rendőri intézkedések vagy azok elmulasztása (különösen: igazoltatás, ruházatsomag-jármű-átvizsgálás, elfogás, előállítás, közlekedésrendészeti intézkedés stb.),
- a kényszerítő eszközök törvényes alkalmazása (különösen: testi kényszer, bilincs, vegyi eszköz, sokkoló, rendőrbot, lőfegyverhasználat, csapaterő alkalmazása, tömegoszlatás stb.) tekintetében van hatásköre eljárni és az adott intézkedést, cselekményt, vagy mulasztást vizsgálni abból a szempontból, hogy történt-e alapjogi sérelem.

Jelen ügyben a panaszos elővezetését a járásbíróság azért rendelte el, mert a panaszos két alkalommal történt szabályszerű idézése ellenére nem jelent meg a tárgyaláson és távolmaradását nem mentette ki.

A Be. 162. §-a értelmében az elővezetés személyi szabadságot korlátozó intézkedés annak érdekében, hogy az érintettet a bíróság, az ügyész, illetőleg a nyomozó hatóság elé állítsák, vagy biztosítsák az eljárási cselekményen, illetőleg a szakértői vizsgálaton való részvételét. A törvényben meghatározott személyek elővezetésének elrendeléséről a bíróság, az ügyész, illetőleg a nyomozó hatóság rendelkezik, de az elővezetést a rendőrség hajtja végre.

A rendelkezés szerint „a rendőr, illetőleg a nyomozó hatóság az érintett személyt az elővezetést elrendelő határozatban megjelölt helyre kíséri, ennek érdekében a reá irányadó törvény szerint szükség esetén kényszerít és más intézkedést alkalmazhat. Az elővezetést általában a napnak a hatodik és huszonnegyedik órája között kell végrehajtani. A bíróság, az ügyész, illetőleg a nyomozó hatóság rendelkezhet úgy, hogy a rendőr az elővezetés foganatosítása helyett az érintett személy útba indulását ellenőrizze, ha megalapozottan feltehető, hogy az elővezetés célja ezzel is elérhető.”

A Testület nem vizsgálhatta az elővezetés elrendelésének megalapozottságát, mivel a fent idézett hatásköri szabályok értelmében nem jogosult büntetőeljárás keretében foganatosított cselekmények törvényességét elbírálni, mert ezek ellen a Be. szabályai szerint lehet jogorvoslással élni.

A Testület a panaszbeadvány és a rendőrségtől kapott felvilágosítás alapján – figyelemmel a panaszolt intézkedés idején hatályos jogszabályi rendelkezéseire – vizsgálat tárgyává tette a panaszos elővezetésének jogszerűségét, és annak foganatosításának módját.

Megjegyzi ugyanakkor a Testület, hogy nem tette vizsgálat tárgyává a panaszossal szemben foganatosított testi kényszerít és bilincselést, valamint a panaszosnak az intézkedés során keletkezett sérüléseit, mivel panaszában ezekről nem tett említést, és a Testület felhívása ellenére nem pontosította, nem részletezte panaszát ezen körülményekre vonatkozóan.

A vizsgálat során a Testület megállapította, hogy a rendőri intézkedés érintette a panaszosnak a Magyarország Alaptörvénye IV. cikkében foglalt személyi szabadsághoz, valamint XXIV. cikkében foglalt tisztességes eljáráshoz fűződő alapvető jogát, az alábbiak szerint.

2) A Testület érdemben először azt vizsgálta, hogy a panaszos elővezetésére megfelelő jogalap alapján került-e sor.

Az elővezetés végrehajtásáról készült jelentés szerint a járásbíróság, mint elrendelő által folytatott büntetőeljárásban hozott határozata alapján a panaszost lakcíméről az Rtv. 34. § (1)

és (2) bekezdésének, valamint a Szolgálati Szabályzat 33. § (1) és (2) bekezdésének figyelembevételével vezették elő.

A Testület ismételten hivatkozik Be. 162. § és, valamint az Rtv. 34. §-ára. Be. 162. § értelmében az elővezetés személyi szabadságot korlátozó intézkedés annak érdekében, hogy az érintettet a bíróság, az ügyész, illetőleg a nyomozó hatóság elé állítsák, vagy biztosítsák az eljárási cselekményen, illetőleg a szakértői vizsgálaton való részvételét. A törvényben meghatározott személyek elővezetésének elrendeléséről a bíróság, az ügyész, illetőleg a nyomozó hatóság rendelkezik, de az elővezetést a rendőrség hajtja végre. Az Rtv. 34. §-ának (1) bekezdése pedig úgy rendelkezik, hogy a rendőr az elővezetést elrendelő határozatban vagy végzésben megjelölt személyt az abban megjelölt helyre kíséri vagy oda útba indítja.

A Szolgálati Szabályzat 26. pontja alatt tárgyalja az elővezetés kérdéseit. A 33. §. (1) bekezdése szerint elővezetést jogszabályban erre felhatalmazott hatóságok határozata vagy végzése alapján lehet fogatosítani.

A Testület ehelyütt utal továbbá a rendőrség Rtv. 13. §-ának (1) bekezdése szerinti intézkedési kötelezettségére, amely szerint a rendőr jogkörében eljárva köteles intézkedni vagy intézkedést kezdeményezni, ha a közbiztonságot, a közrendet vagy az államhatár rendjét sértő vagy veszélyeztető körülményt vagy cselekményt észlel, illetve ilyen a tudomására hoznak. Ez a kötelezettség a rendőrt halaszthatatlan esetben szolgálaton kívül is terheli, feltéve, hogy az intézkedés szükségességének időpontjában intézkedésre alkalmas állapotban van.

Mivel megállapítható, hogy a panaszos elővezetését a járásbíróság rendelte el elővezetési paranccsal, a Testület úgy foglalt állást, hogy a panaszos elővezetését a Rendőrkapitányság megfelelő jogalap birtokában fogatosította, ezért az a panaszos személyes szabadsághoz való jogát nem sértette.

3) A panaszos kifejezetten sérelmezte, hogy a hajnali órákban vezették elé, mivel 8 óra 30 perckor kellett csak megjelenni a bíróság előtt.

A Be. 162. § (4) bekezdése arról rendelkezi, hogy az elővezetést általában a napnak a hatodik és huszonnegyedik órája között kell végrehajtani

Az Rtv. 34. § (2) bekezdése szerint ha az elővezetés másként nem teljesíthető, az elővezetett személyt a rendőrségen a szükséges ideig, azonban legfeljebb 12 óra időtartamra, vissza lehet tartani.

A Testület ehelyütt hivatkozik az arányosság követelményére is, amelyet az Rtv. 15. §-ának (1) bekezdése úgy határoz meg, hogy a rendőri intézkedés nem okozhat olyan hátrányt, amely nyilvánvalóan nem áll arányban az intézkedés törvényes céljával.

Noha a Be. fent idézett rendelkezése szerint az elővezetést általában a napnak a hatodik és huszonnegyedik órája között kell fogatosítani, **a Testület jelen esetben** – elfogadva a kapitányságvezető indokolását – **nem tartotta indokolatlannak és aránytalannak, hogy a panaszost hajnalban vezették elő.** Ugyanis a panaszos a bírósági tárgyaláson két alkalommal, szabályszerű idézés ellenére nem jelent meg, és távolmaradását nem mentette ki, továbbá pedig az intézkedést lefolytatni, az állampolgárok életritmusát figyelembe véve, a

hajlani órákban volt célszerű, mivel ekkor még az állampolgárok általában otthon tartózkodnak.

VI.

A Testület az ügy gondos mérlegelése alapján arra a következtetésre jutott, hogy jogszerűen került sor a panaszos elővezetésére, ezért nem sérült a panaszos személyes szabadsághoz fűződő alapvető joga. A Testület megállapította továbbá, hogy nem sérült a panaszos alapvető joga azáltal sem, mert hajnalban vezették elő.

Fentiekre tekintettel a Testület az Rtv. 93. § (2) bekezdése alapján a rendelkező részben foglaltak szerint döntött.

Budapest, 2014. május 15.

Dr. Lukács Tamás
elnök

Dr. Kozma Ákos
elnökhelyettes

Fráterné dr. Ferenczy Nóra
előadó testületi tag

Dr. Wildner Domonkos
testületi tag

Dr. Cservák Csaba
testületi tag

FÜGGETLEN RENDÉSZETI PANASZTESTÜLET